Til Cavlingkommitéen

Jeg ønsker at indstille journalist og forfatter Rune Skyum-Nielsen til Cavlingprisen 2026.

Min begrundelsen er lige så enkel, som Rune Skyum-Nielsens arbejde har været kompliceret.

Han har fået udgivet to modige, vigtige, uhyre velskrevne bøger om en af min ungdoms største danske inspiratorer, vindmøllebygger og ildsjæl, og efterfølgende største skuffelser, Mogens Amdi Petersen.

Den første bog, AMDI BLIVER TIL, er skabt i et klogt samarbejde med skuespilleren Thure Lindhardt. Den anden, AMDI FORSVINDER, er alene Rune Skyum-Nielsens værk. Amdi repræsenterede håb, visioner, udlængsel, solidaritet med verden og et opgør med det danske uddannelsessystem, med vækst og forbrug herhjemme for et par generationer af unge.

Rune Skyum fører os gennem Amdis barndom, ungdom til hans rockstjerneagtige status som pædagog, leder og folkeforfører. Han er ikke ene om at beskrive forvandlingen, prøve at afsløre og finde nutidens Amdi. Heller ikke ene ene om at ville dokumentere Tvind-imperiets verdensomspændende aktivteter og dubiøse forretningsmetoder. Men da Amdi, der i snart 15 år har været efterlyst af Interpol, gemmer sig i Mexico sammen med sine følgere bag pigtråd og vagter, søger forfatteren også hertil som en sporhund, der har fået færten.

De to bøger samler et enormt materiale og en del løse formodninger til et enestående, fuldt udfoldet portræt af et menneske, som på næsten Lykke-Per'sk måde har skiftet livsbane fra idealist over kyniker til eneboer. Begge ender de, Per og Amdi, for enden ad sandede veje, den ene forarmet ved Limfjorden, den anden ekstremt formuende i «et brutalt hjørne af Mexico.»

Jeg indstiller Rune Skyum-Nielsen til vores fornemste pris på grund af hans vedholdenhed, grundighed, personlige mod, villighed til at betale for det med enorme omkostningen for ham selv og hans familie, og for at have skabt to værker, som jeg mener fortjener at stå på den Pontoppidan'ske æreshylde i kraft af deres emne og sprog.

Nogle tilfældigt valgte skriftprøver, der ikke handler om AMDI selv, men om derfra, hvor hans verden går eller er. Alt det, der også gør, at interessen og koncentrationen fastholdes hele vejen. Farverne, stemningen, tiden.

1. (Om elevernes ankomst til skolen)

«Som bække, der flettes til en å, stimlede de sammen ude på Odensevej og flød ind ad indkørslen, passerede venstre om flagstangen med Dannebrog, gennem passagen mellem Ringe Kommuneskole og den tilstødende embedsbolig og ind i den firkantede skolegård med lindetræet midti.»

Smuk bevægelse.

2. (om Baja California, området hvor Amdi bor)

«Lidt efter kom en oplyst barak til syne. Fra sine unge år vidste amerikaneren, hvordan man gebærder sig i Baja Californias fattige, men gæstfri randområder. Og at det var kutyme at signalere sine gode intentioner. Han steg ud af bilen og skridtede op mod barakken. Han kiggede ind gennem vinduerne og fik øje på skriveborde og computere i hobetal. Et surrealistisk kontorlandskab midt ude i ingenting. Til sidst bankede han på.»

God suspense..

3. (om Frede Farmands arkiv)

«Da de små arkivkasser flytter ind på mit københavnske kontor, følger en jordslået lugt med. Det er et lille offer, for allerede i grovsorteringen finder jeg meget af det, jeg indtil nu har efterlyst.»

Genkendeligt for enhver graverjournalist.

Det var det.

Med venlig hilsen

Kirsten Jacobsen Packness